

Business
Centre
Club

**Pokonamy
ten kryzys!**

Warszawa, 26 marca 2020 r.

UWAGI ZP BCC DO PROJEKTU

CZĘŚĆ I. ZGŁASZANE ZMIANY DO PROJEKTU:

1. W zakresie art. 1 pkt. 1) Projektu proponujemy nadać pkt. 1 następujące brzmienie: „art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 oraz ust. 3 w następującym brzmieniu”

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy służb wymienionych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno – Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.”;	w art. 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy służb wymienionych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno – Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin. 3. <u>Pracodawca nie ponosi odpowiedzialności w sytuacji, gdy podczas wykonywania pracy zdalnej, o której mowa w niniejszym artykule dojdzie do wypadku przy pracy, jeżeli miejscem wykonywania pracy jest miejsce zamieszkania pracownika.</u> 4. <u>Zmiana warunków zatrudnienia, polegająca wyłącznie na oddelegowaniu pracownika do pracy zdalnej nie wymaga wręczenia</u>

	<u>pracownikowi wypowiedzenia zmieniającego warunków pracy.</u> 5. <u>Uwzględniając stopień zagrożenia rozprzestrzenianiem się COVID-19 na danym obszarze pracodawca może powierzyć pracownikowi inną pracę na okres dłuży niż wynikający z 42 § 4 Kodeksu pracy.</u> 5. <u>Przepisy ustępów 1 – 4 stosuje się odpowiednio do innych form zatrudnienia, w szczególności w przypadku zatrudnienia osób na podstawie umów o świadczenie usług, do których na podstawie art. 750 Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy o zleceniu.</u>
w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu: <u>Obecnie brak regulacji.</u>	w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu: <u>W celu przeciwdziałania COVID-19 pracodawca ma prawo podejmować adekwatne i stosowne do okoliczności czynności, a w szczególności ma prawo:</u> 1. <u>żądać od pracownika informacji czy przebywał w ostatnim czasie w miejscu zagrożonym zakażeniem COVID-19;</u> 2. <u>żądać od pracownika, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, iż jest zakażony COVID-19 lub który przebywał ostatnio w miejscu zakażenia COVID-19 lub miał kontakt z osobą zakażoną COVID-19, aby poddał się niezbędnym badaniom lekarskim; badania lekarskie są świadczeniami opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 9</u> 3. <u>kontrolować stan zdrowia pracownika przed dopuszczeniem go do pracy, w szczególności poprzez</u>

	<u>pomiar temperatury ciała pracownika;</u> 4. <u>wprowadzić w miejscu pracy dodatkowe wymagania sanitarne lub bezpieczeństwa i higieny pracy;</u> 5. <u>delegować pracownika do miejsca zagrożonego COVID-19 wyłącznie w niezbędnych przypadkach oraz za zgodą pracownika, chyba że charakter prowadzonej przez pracodawcę działalności lub charakter pracy wymaga takiego przemieszczania się, a odmowa pracownika mogłaby spowodować niemożliwe do przezwyciężenia trudności w prowadzeniu działalności gospodarczej, lub mogłaby narazić na utratę zdrowia lub życia osoby trzeciej.</u> 6. <u>Przez uzasadniony czas nie dopuścić do pracy pracownika wobec którego istnieje uzasadnione podejrzenie, iż jest on nosicielem COVID-19, w szczególności jeśli przebywał w miejscu zagrożonym zakażeniem COVID-19 lub też miał kontakt z osobą zakażoną COVID-19.</u> 7. <u>Przepisy o których mowa w pkt. 1)-6) stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych.</u>
--	--

Uzasadnienie:

- Proponujemy zwolnić pracodawcę z odpowiedzialności za wypadek przy pracy, jeżeli praca wykonywana jest w warunkach domowych. W obecnej sytuacji przedsiębiorcy działając w stanie wyższej konieczności nie są w stanie zweryfikować tych warunków co do każdej osoby.
- Ponieważ miejsce pracy jest istotnym elementem warunków umowy o pracę proponujemy wskazać, że zmiana polegająca na oddelegowaniu do pracy zdalnej nie wymaga zastosowania wypowiedzenia zmieniającego.

- Należy również pamiętać o dużej grupie osób wykonujących czynności zawodowe na podstawie umów cywilnoprawnych, gdzie często również wskazuje się na miejsce świadczenia usług. W związku z tym proponujemy odpowiednie odesłanie do ust. 1-4.
- Ponadto proponujemy umożliwienie przedsiębiorcy powierzenie pracownikowi innej pracy na okres dłużej niż 3 miesiące.
- Projektowana ustawa powinna zapewniać pracodawcy niezbędne narzędzia celem ograniczania ryzyka rozprzestrzeniania się zakażeń COVID-19, dlatego niezbędne jest wprowadzenie proponowanych zapisów w ust. 3 (obecnie brak propozycji ustawodawcy).

2. W zakresie art. 1 pkt. 2) lit. d) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
w art. 4: „3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1 i 1a, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.”	w art. 4: „3. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określa dłuższy okres pobierania dodatkowego zasiłku opiekuńczego niż wskazany w ust. 1 i 1a, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.”;

Uzasadnienie:

- Prawo do zasiłku opiekuńczego powinno przysługiwać przez taki okres, przez jaki zamknięte są wymienione w ww. placówki opiekuńcze. Należy w tym zakresie wyeliminować uznaniowość, która pozostawia duży stopień niepewności co do przyszłych środków utrzymania.

3. W zakresie art. 1 pkt. 6) Projektu proponujemy nadać mu następujące brzmienie,, zmienia się brzmienie art. 11 ust. 4, a po art. 11 dodaje się art. 11a-11d w brzmieniu”:

<i>Brzmienie obowiązującej Ustawy:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Art. 11 ust. 4. Prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, mające charakter planistyczny, są finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy.	<u>Art. 11 ust. 4. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w niniejszym artykule, osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz przedsiębiorcom zapewnia się z budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda, środki na pełne pokrycie wydatków i szkód związanych z wykonywaniem tego zadania. Przepis art. 14 ust 3 stosuje się.</u>

Uzasadnienie:

- Zgodnie z art. 11 ust. 2 przedmiotowej ustawy, Prezes Rady Ministrów, na wniosek wojewody, po poinformowaniu ministra właściwego do spraw gospodarki może, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, wydawać polecenia przedsiębiorcom, osobom prawnym czy jednostkom organizacyjnym. Jednak prace związane z prowadzeniem przygotowań do realizacji zadań, nałożonych w wyniku polecenia, mające charakter planistyczny, mają być finansowane ze środków własnych przedsiębiorcy. Ustawa nie przewiduje pełnej rekompensaty dla przedsiębiorców w przypadku realizacji przez nich zadań nałożonych przez ustawę.
- Jednocześnie dla jednostek samorządu terytorialnego czy podmiotów leczniczych ustawa zapewnia bez ograniczeń środki na pokrycie wydatków związanych z wykonaniem zadania w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 (art. 10 ust. 1, 2 i 4 ustawy).
- Stosownie zaś do art. 21 ustawy, z budżetu państwa mogą być udzielane właściwym jednostkom samorządu terytorialnego dotacje celowe na wsparcie realizacji zadań wynikających z przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.
- W świetle powyższego, nie powinno ulegać wątpliwości, iż analogiczny zapis powinien dotyczyć także przedsiębiorców. Ustawa nie zapewnia należnych przedsiębiorcom rekompensat kosztów i szkód, w przypadku realizacji przez przedsiębiorców zadań ustawowych. Ustawa powinna także zwalniać przedsiębiorców z odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z działaniami władz publicznych mających na celu przeciwdziałanie COVID-19.

4. W zakresie art. 1 pkt. 7) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. 1. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów	art. 12 otrzymuje brzmienie: „Art. 12. 1. Do projektowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych, w tym

budowlanych, w tym zmiany sposobu użytkowania, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.¹⁾), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293) oraz aktów planistycznych, o których mowa w tej ustawie, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. 2. Prowadzenie robót budowlanych oraz zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wymagają niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej. 3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy określić: 1) rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia - w przypadku prowadzenia robót budowlanych; 2) dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – w przypadku zmiany sposobu	zmiany sposobu użytkowania, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.²⁾), ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293) oraz aktów planistycznych, o których mowa w tej ustawie, ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282), a w przypadku konieczności poszerzenia bazy do udzielania świadczeń zdrowotnych, także przepisów wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, 4 i 4a ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, <u>z tym zastrzeżeniem że prowadzenie takich działań nie może stwarzać zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi.</u> 2. Prowadzenie robót budowlanych oraz zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wymagają niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej. <u>Organ administracji architektoniczno-budowlanej niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia ustala wymagania dotyczące prowadzonych działań budowlanych, jak również może zakazać ich prowadzenia bądź je wstrzymać.</u> 3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy określić: 1) rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia - w przypadku prowadzenia robót
--	--

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2170 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 148.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1524, 1696, 1712, 1815, 2170 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 148.

użytkowania. 4. Jeżeli prowadzenie robót budowlanych, o których mowa w ust. 2, powoduje zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, organ administracji architektoniczno-budowlanej, w drodze decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, niezwłocznie ustala wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń ich prowadzenia. 5. W przypadku prowadzenia robót budowlanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.”	budowlanych; 2) dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części – w przypadku zmiany sposobu użytkowania. 4. Jeżeli prowadzenie robót budowlanych, o których mowa w ust. 2, powoduje zagrożenie życia lub zdrowia ludzi,Organ administracji architektoniczno-budowlanej, w drodze decyzji podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, niezwłocznie ustala wymagania dotyczące niezbędnych zabezpieczeń ich prowadzenia. 5. W przypadku prowadzenia robót budowlanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, których rozpoczęcie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, inwestor jest obowiązany zapewnić objęcie kierownictwa oraz nadzoru nad tymi robotami przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiednich specjalnościach, o których mowa w art. 15a tej ustawy.”
---	---

Uzasadnienie:

- Projektowany przepis jest zbyt ogólny i daje zbyt wiele, praktycznie nieograniczonych możliwości w zakresie działań budowlanych i parabudowlanych, w tym prowadzenia działań zagrażających życiu i zdrowiu ludzi. Co więcej z projektowanego przepisu wynika, że można prowadzić prace zagrażające życiu i zdrowiu ludzi jeżeli ustalone zostaną warunki dla ich wykonywania. Rozumiejąc intencje projektowanych przepisów z całą stanowczością należy wykluczyć sytuacje, w których dopuszcza się prowadzenie robót stwarzających zagrożenie dla życia i zdrowia osób trzecich.

5. W zakresie art. 1 pkt. 8) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu: „Art. 12a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów: 1) art. 229 § 2 zdanie pierwsze i § 4-5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495); 2) art. 39j i art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 i 2493); 3) art. 22a ust. 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730, 1214, 1979 i 2020) w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych. 2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu. 3. W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania	po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu: „Art. 12a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, od dnia ogłoszenia danego stanu, zawiesza się wykonywanie obowiązków wynikających z przepisów: 1) art. 229 § 1 i 2 zdanie pierwsze i § 4-5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495); 2) art. 39j i art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 i 2493); 3) art. 22a ust. 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 710, 730, 1214, 1979 i 2020) w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych. 2. Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa w ust. 1, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu. 3. W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu

stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2019 r. poz. 537, 577, 730 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 278). Do orzeczenie lekarskiego stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2019 r. poz. 408, 730, 1590 i 1905). Orzeczenie lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.”;	zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2019 r. poz. 537, 577, 730 i 1590 oraz z 2020 r. poz. 278). Do orzeczenie lekarskiego stosuje się odpowiednio art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2019 r. poz. 408, 730, 1590 i 1905). Orzeczenie lekarza włącza się do akt osobowych pracownika. 4. <u>Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do badań wykonywanych do celów sanitarno-epidemiologicznych jeżeli badania takie są wymagane na danym stanowisku pracy.</u> 5. <u>Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do innych form zatrudnienia, w szczególności w przypadku zatrudnienia osób na podstawie umów o świadczenie usług, do których na podstawie art. 750 Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy o zleceniu.</u>
--	--

Uzasadnienie:

- W ust. 1 należy dodać regulacje dotyczące badań wstępnych dla pracowników. Obecnie problem występuje nie tylko w przypadku badań kontrolnych. Jest to tym bardziej zasadne, że przepisy dotyczące transportu drogowego odniesiono również do badań wstępnych, jak również ust. 3 projektowanego przepisu odnosi się do badań wstępnych.
- Przepis należy rozszerzyć również o badania epidemiologiczno – sanitarne ponieważ ich wykonywanie obecnie jest również niemożliwe z uwagi na przeciążenie pracą stacji sanitarnych.

- Dodatkowo całą regulację należy rozszerzyć również na przedsiębiorców zatrudniających personel w oparciu o umowy o świadczenie usług do których na podstawie art. 750 stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Należy pamiętać, że jest to znaczna grupa osób w przypadku do których na określonych stanowiskach też obowiązuje wymóg przeprowadzenia badań.

6. Po art. 1 pkt. 9) Projektu proponujemy dodać punkt zmieniający art. 14 ustawy w brzmieniu: „w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu”:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Brak obecnie stosownych zapisów.	<u>Art. 14 ust. 3 Przedsiębiorcy nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z działaniami władz publicznych mających na celu przeciwdziałanie COVID-19, w tym w szczególności za szkodę powstałą w wyniku wykonania przez przedsiębiorcę decyzji lub poleceń władzy publicznej, z tym zastrzeżeniem że nie dotyczy to zapłaty wynagrodzenia za zrealizowane dostawy towarów lub wykonane usługi. Odpowiedzialność za te szkody ponosi wyłącznie Skarb Państwa lub inny właściwy organ.</u>

Uzasadnienie:

- Zgodnie z art. 14 ustawy, zarządzający lotniskiem, zarządzający dworcem kolejowym, przewoźnik lotniczy, kolejowy lub drogowy, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną w związku z uzasadnionymi działaniami władz publicznych mającymi na celu przeciwdziałanie COVID-19, w szczególności za brak możliwości przewozu. Przedmiotowe wyłączenie odpowiedzialności powinno jednak dotyczyć każdego przedsiębiorcy, który nie był w stanie wykonać swoich zobowiązań w szczególności wobec kontrahentów czy pracowników w związku z działaniami władz publicznych, w szczególności w związku z wykonywaniem poleceń władz na podstawie ustawy.

7. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15g. 20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków.	Art. 15g. 20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu.

Uzasadnienie:

1. Fundusze przeznaczone na wsparcie publiczne przedsiębiorców spełniających kryteria kwalifikacyjne w przedmiotowym obszarze nie mogą być limitowane, ponieważ ograniczy to efektywność publicznej pomocy w skali makro – wpływając tym samym na nieosiągnięcie makroekonomicznego celu udzielanego wsparcia.
2. Zapis sugerujący, że środki przeznaczone na wsparcie publiczne mogą zostać wyczerpane, będzie interpretowany przez przedsiębiorców kwalifikujących się do otrzymania przedmiotowego wsparcia, jako sygnał do natychmiastowego przysłania wniosku, co, wzięwszy pod uwagę skomplikowanie oraz pracochłonność prawidłowego przygotowania wniosków, będzie negatywnie wpływać na ich jakość oraz stworzy przewagę co do pewności otrzymania wsparcia nie tym przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w największej potrzebie ale tym, których stać na zatrudnienie lub zakontraktowanie stosownych specjalistów przygotowujących wnioski.

8. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292,1495 z 2020 r. poz. 424.) może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej ustawy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 7 lub 10. 2. Przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z	Art. 15g. 1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292,1495 z 2020 r. poz. 424.) może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej ustawy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19, w wysokości określonej w ust. 7 lub 10, <u>z tym zastrzeżeniem, że przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy nie muszą być objęci wszyscy pracownicy.</u> 2. Przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń

dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od przyznanych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od przyznanych świadczeń, ~~o których mowa w ust. 1~~ od wynagrodzeń objętych świadczeniami, o których mowa w ust. 1, w tym od przyznanych świadczeń oraz wynagrodzenia wypłacanego przez pracodawcę.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669), z zastrzeżeniem, że nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r. Warunek niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych oraz składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy nie dotyczy przedsiębiorców w przypadku gdy:

a) —zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, ale nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, do wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

8. Przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może ograniczyć wymiar czasu pracy o 20 %, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%,

odroczenia terminu płatności albo

b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek;

c) w przedmiocie zadłużenia toczy się jakiegokolwiek postępowania, a rozstrzygnięcie organu w tej sprawie nie jest ostateczne.

Alternatywnie do rozważenia usunięcia warunku niezalegania.

4. Pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie

obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub

2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa

z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecania, albo umowy dzieło, lub na podstawie umowy na mocy której udziela licencja obszary eksploatacji niezbędne dla korzystania z utworu przez pracodawcę, jeżeli umowa ta była zawarta na czas nieokreślony i wykonywanie tych świadczeń trwa nie krócej niż 3 miesiące, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 oraz środki, o których mowa w ust. 2, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

6. Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 70%, ale nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy, z tym zastrzeżeniem że w okresie pierwszych trzech tygodni,

Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi. Jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, pracodawca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy.

12. Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy.

13. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 11 i 12 w terminie dwóch dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia przestoju

wynagrodzenie nie może być obniżone o więcej niż o 50% wysokości.

7. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 6, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokości 70% nie mniej niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

8. Przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może ograniczyć wymiar czasu pracy ~~o 20 %~~, nie więcej niż do 1/4 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż wskazane w ust. 6 powyżej minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

9. Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 lutego 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z w styczniu 2020 r.; ~~za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy~~

ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie.

14. W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;

2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;

3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1-3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 3 miesięcy przypadających po dacie podpisania umowy.

17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 2 oraz art. 7-16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.

18. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie

dzień danego miesiąca kalendarzowego, dla wniosków składanych w miesiącu marcu wystarczające jest wykazanie spadku obrotów w miesiącu lutym i pierwszych dwóch tygodniach marca; lub

2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

10. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 8, jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 8, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

11. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca wprowadza w drodze odpowiednich

w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy. 19. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stanowi pomoc de minimis. 20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków. 21. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1-20 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.	<u>regulacji wewnętrznych, stosowanych w danym zakładzie pracy oraz, w miarę możliwości, w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi ustala w układzie zbiorowym pracy. Jeżeli w zakładzie pracy obowiązuje układ zbiorowy pracy, wprowadzenie okresu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy na okres do 3 miesięcy nie wymaga zmiany układu zbiorowego pracy.</u> Jeżeli nie jest możliwe uzgodnienie treści porozumienia ze wszystkimi zakładowymi organizacjami związkowymi, pracodawca uzgadnia treść porozumienia z organizacjami związkowymi reprezentatywnymi w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy. 12. Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy <u>pracodawca ustala samodzielnie</u>. się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłoniłymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy. 13. Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 11 i 12 w terminie dwóch dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia przestoju
---	---

	ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie. 14. <u>W układzie zbiorowym pracy, w porozumieniu lub właściwych regulacjach wewnętrznych, obejmujących zasady i wysokość wynagrodzeń, czas pracy lub zmianie do regulaminu pracy określa się co najmniej:</u> <u>1) grupy zawodowe lub jednostki organizacyjne, stanowiska pracy objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;</u> <u>2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący odpowiednio grupy pracowników lub na stanowiskach pracy;</u> <u>3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.</u> 15. Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się art. 42 § 1-3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy. 16. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny <u>okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie krócej jednak, niż okres obowiązywania stanu epidemii.</u> 17. Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3 ust. 2 oraz art. 7-16 ustawy z dnia 11
--	---

	października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy. 18. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy. 19. Wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, oraz środków, o których mowa w ust. 2, stanowi pomoc de minimis. 20. Wnioski, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się według kolejności ich wpływu, do wyczerpania środków. 21. Zadania organów administracji wynikające z ust. 1-20 realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.

Uzasadnienie:

- **BEZ TREŚCI ZAŁĄCZNIKA TRUDNO JEST ODNIEŚĆ SIĘ NA ILE USTĘPY DALSZE I PROPONOWANE ZMIANY BĘDĄ ADEKWATNE. ZAŁĄCZNIK POWINIEN ZAWIERAĆ MINIMUM DANYCH I ZOSTAĆ PRZEKAZANY DO KONSULTACJI ORGANIZACJOM PRACODAWCÓW.**
- W ustępie 1. Proponowanej regulacji proponujemy dodać wyraźne zastrzeżenie, że instytucje opisane w niniejszym artykule mogą dotyczyć tylko określonej części pracowników.
- W zakresie ustępu 2 wskazujemy, że całość wynagrodzeń pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy w zakresie za ten obniżony czas pracy powinny być objęte dofinansowaniem ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
- W zakresie warunku niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych oraz składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz

Solidarnościowy proponujemy dodać, że nie dotyczy on tych przedsiębiorców w określonych sytuacjach. Co ciekawe zabieg ten zastosowano w art. 15zf a nie zastosowano w kwestii dofinansowania.**Postulujemy także rozważenie usunięcia tego warunku ponieważ w momencie, w którym przedsiębiorcy będą występować o dofinansowanie, w niektórych przypadkach mogą już zachodzić przesłanki do zgłaszania upadłości z uwagi na utratę płynności i niemożliwość zaspokajania wszystkich wierzycieli terminowo.**

- Konieczne jest zrównanie w ramach równego traktowania także usługodawców/wykonawców wykonujących umowy dzieło, w szczególności w zakresie informatyki, programów komputerowych, jak również różnego typu analiz, ekspertyz, projektów. Często doradcy finansowi, ekonomiczni, techniczni, czy freelancerzy pracują na podstawie umów o dzieło - ich również należy objąć wsparciem.
- W ust. 6 proponujemy dać przedsiębiorcy możliwość obniżenia wynagrodzenia o większą % wartość przy pozostawieniu progu minimalnego wynagrodzenia. Konieczne jest zróżnicowanie możliwego % obniżenia wynagrodzenia w zależności od czasu trwania przestoju.
- W naszej ocenie dofinansowanie ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest ustalona na zbyt niskim poziomie, a dodatkowo wskazanie, że dofinansowanie można otrzymać „do wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę” powoduje **że przedsiębiorca może nie otrzymać go wcale nawet jeżeli spełnił wszystkie warunki określone ustawą!** W związku z powyższym proponujemy wskazać, że dofinansowanie następuje w wysokości 70% nie mniej niż minimalnewynagrodzenie za pracę ustalanena podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
- Wskazanie w projektowanej regulacji, że możliwe jest obniżenie wymiaru czasu pracy o 20%, a nie więcej niż 0,5 etatu jest błędne biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do pracownika dysponuje się maksymalnie 1 etatem (tak więc 20% to nigdy 0,5 etatu). W związku z czym proponujemy wskazać jedynie że obniżenie jest dopuszczalne nie więcej niż do 1/4 etatu (jest to wystarczające ograniczenie). Niezrozumiałe jest przy ograniczeniu wymiaru czasu pracy pozostawienie warunku zapłaty pełnego minimalnego wynagrodzenia. W tym zakresie należy odwołać się do ust. 6 tego samego przepisu. Możliwość obniżania/ograniczania wymiaru pracy pracownikom powinna być bardziej elastyczna, tak aby pracowników mniej przydatnych nie zwalniać, ale bardziej ograniczyć czas pracy, a na stanowiskach, które są niezbędne dla utrzymania ruchu przedsiębiorstwa, ograniczać w mniejszym zakresie. Oczywiście działanie tego przepisu jest związane również z zakresem pomocy jaka zostanie przyznana na mocy ustawy.
- Warunek obniżenia obrotów w styczniu jest niewłaściwy, tak samo niewłaściwe jest porównywanie obrotów sprzed roku. Spadek obrotu powinien być liczony nie wcześniej niż od 1 lutego, a porównanie powinno nastąpić do stycznia 2020 r.
- W zakresie ust. 11 należy wskazać, że w warunkach stanu epidemii i znacznej absencji z różnych tytułów w zakładzie pracy, trudności w funkcjonowaniu administracji i

organizacji związkowych, wprowadzanie obligatoryjnego trybu stosowania przepisów obowiązujących dla zmiany układu zbiorowego pracy lub podpisywania porozumień z zakładowymi organizacjami jest niestosowne.

- W ust. 12 projektowanego przepisu proponujemy wskazać, że jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala samodzielnie. Należy zaznaczyć, że w obecnej sytuacji przedsiębiorcy nie mają czasu na organizowanie wyborów przedstawicielstwa pracowników.
- W zakresie ust. 14 należy wskazać, że konieczne jest dostosowanie do najbardziej typowej sytuacji, która wystąpi i założenie, że nie będzie dochodziło do zmian w układach i porozumieniach z organizacjami związkowymi. W większości przypadków regułą będzie wprowadzanie zmian samodzielnie, jednostronnie przed przedsiębiorcą, wówczas winien to czynić poprzez zmianę odpowiednich regulacji wewnętrznych w trybie przewidzianym dla danego podmiotu i organu zarządzającego lub zarządzeniem.
- W zakresie ust. 16 wskazać należy, że projektowany przepis jest zarówno nieczytelny, jak i przewidziany w nim czas jest zbyt krótki.
- W zakresie ust. 2 przepis wprowadza zasadę „kto pierwszy ten lepszy” i oznacza naruszenie konstytucyjnych zasad równego traktowania, niedyskryminacji.

JAKO ALTERNATYWA ART.15.G – PROPOZYCJE ZAWARTE NA KOŃCU OPRACOWANIA W ZAŁĄCZNIKU 3

9. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Art. 15r. ust. 4. Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez: 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub	Art. 15r. ust. 4 Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy, o której mowa w ust. 1, <u>obowiązany jest</u> w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, o której mowa w art. 144 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, w szczególności przez: 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy

czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części, 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych, 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy – o ile wzrost ceny spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.	lub jej części, 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych, 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy – o ile wzrost ceny spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.
--	--

Uzasadnienie:

Ze względu na to, że skutki kryzysu gospodarczego wywołanego stanem epidemii dotyczą wykonawców zamówień publicznych w stopniu nie mającym precedensu, nie wolno dopuścić do dyskrecjonalnej decyzji zamawiającego dot. zmiany lub odmowy zmiany umowy zamówienia publicznego w sytuacji, kiedy wystąpiły zawarte w przedmiotowej ustawie okoliczności wpływające na należyte wykonanie umowy.

10. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Art. 15v. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii: 1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa, stacji lub urzędu; 2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości	Art. 15v. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii: 1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa, stacji lub urzędu; 2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości

funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji. 2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników: 1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a, c, f, h i k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374); 2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej; 3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.³⁾) oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284); 4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o	funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji. 2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracodawców zatrudniających pracowników: 1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a, c, f, h i k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374); 2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej; 3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.⁴⁾) oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284); 4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o
--	--

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

którym mowa w art. 11 ust. 2. 3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1: 1) pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków pracowniczych. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu zwolniona jest z podatku dochodowego od osób fizycznych i nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. 2) pracownik, któremu polecenia zostały wydane, przez czas, na jaki zostały one wydane, nie może korzystać z urlopu wypoczynkowego, urlopu na żądanie, urlopu bezpłatnego oraz dodatkowego urlopu płatnego, o ile taki urlop przysługuje mu na podstawie przepisów prawa pracy.	którym mowa w art. 11 ust. 2; 5) <u>agencji pracy, które w ramach pracy tymczasowej dostarczają personel do przedsiębiorców o których mowa w pkt. 1)-4) powyżej.</u> 3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1: 1) pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków pracowniczych. Wartość świadczeń polegających na zakwaterowaniu i wyżywieniu zwolniona jest z podatku dochodowego od osób fizycznych i nie podlega wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. 2) pracownik, któremu polecenia zostały wydane, przez czas, na jaki zostały one wydane, nie może korzystać z urlopu wypoczynkowego, urlopu na żądanie, urlopu bezpłatnego oraz dodatkowego urlopu płatnego, o ile taki urlop przysługuje mu na podstawie przepisów prawa pracy.
--	--

Uzasadnienie:

- Proponujemy uzupełnić katalog zawarty w ust. 2 projektowanej regulacji o pkt. 5) - agencje pracy, które w ramach pracy tymczasowej dostarczają personel do przedsiębiorców o których mowa w pkt. 1)-4).

11. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15x. Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. 2. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o który mowa w ust. 1, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złoży wniosek w tym terminie. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, stosowanych do zezwoleń na pobyt stały oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, i do terminu, o którym mowa w art. 300 ust. 2 tej ustawy.	Art. 15x. <u>1.</u> Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 105 ust. 1 oraz art. 114 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. 2. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o który mowa w ust. 1, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złoży wniosek w tymwydłużonym terminie, <u>o którym mowa w ust. 1 powyżej.</u> 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, stosowanych do zezwoleń na pobyt stały oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, i do terminu, o którym mowa w art. 300 ust. 2 tej ustawy.

Uzasadnienie:

- W projektowanej regulacji pominięto osoby posiadające jednolite zezwolenie na pobyt i na pracę, o którym mowa w art. 114 ustawy o cudzoziemcach.
- **Należy wyraźnie zaznaczyć, że projektowana norma prawna powinna dotyczyć wszystkich tytułów pobytowych.**
- Brak jednostki redakcyjnej „ust. 1”.

12. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zd 1. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dokumencie podróży cudzoziemca nie umieszcza się nowej naklejki wizowej. 3. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy przypada w w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia	Art. 15zd 1. Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w dokumencie podróży cudzoziemca nie umieszcza się nowej naklejki wizowej. 3. Jeżeli ostatni dzień okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy przypada w w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia

epidemicznego albo stanu epidemii. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się, ani nie wymienia się karty pobytu.	epidemicznego albo stanu epidemii. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się, ani nie wymienia się karty pobytu. 5. <u>Jeżeli w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, tracą ważność dokumenty legalizujące pracę cudzoziemca na terenie Rzeczypospolitej Polskiej okres ważności tych dokumentów o ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.</u>
---	---

Uzasadnienie:

- samo przedłużenie dokumentów pobytowych cudzoziemców nie jest wystarczające. Obecnie przedsiębiorcy mają problem z uzyskaniem oświadczeń o zamiarze powierzenia pracy, jak również zezwoleń na pracę. Utrata ważności tych dokumentów jest kluczowa dla możliwości dalszego zatrudnienia stąd proponuje się dodanie przepisu ust. 5.

13. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15ze. 1. W przypadku gdy działalność najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii została zakazana lub ograniczona na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadzi, wysokość czynszu najmu za ten okres ulega obniżeniu o 90% w stosunku do czynszu przysługującego wynajmującemu na podstawie umowy, chyba że umowa przewiduje korzystniejsze dla najemcy obniżenie	Art. 15ze. 1. W przypadku gdy działalność najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii została zakazana lub ograniczona na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadzi, wysokość czynszu najmu za ten okres ulega obniżeniu o 90% w stosunku do czynszu przysługującego wynajmującemu na podstawie umowy, chyba że umowa przewiduje korzystniejsze dla najemcy obniżenie

czynszu. 2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii najemca nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w szczególności nie jest zobowiązany do naprawienia szkody poprzez zapłatę kary umownej lub odszkodowania, jeśli niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy było wynikiem zakazu lub ograniczenia działalności najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wydanych na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadził w okresie objętym zakazem lub ograniczeniem. 3. Jeżeli wymagają tego względy słuszności, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, inaczej oznaczyć wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2.	czynszu 2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii najemca nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, w szczególności nie jest zobowiązany do naprawienia szkody poprzez zapłatę kary umownej lub odszkodowania, jeśli niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy było wynikiem zakazu lub ograniczenia działalności najemcy powierzchni w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² wydanych na podstawie przepisów prawa, a najemca działalności tej nie prowadził w okresie objętym zakazem lub ograniczeniem. 3. Jeżeli wymagają tego względy słuszności, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, inaczej oznaczyć wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2. 4. Przepisy ust. 1 oraz 2, 3 mają zastosowanie także do najemcy prowadzącego aptekę lub drogerię oraz sklepy z żywnością lub inną działalnością nieobjętą zakazem lub ograniczeniem na podstawie przepisów prawa, u którego nastąpił spadek obrotów, o którym mowa w art. 15 g ust. 9.
--	--

Uzasadnienie:

- Przedmiotowa obniżka czynszu, jak również ograniczenie odpowiedzialności, powinny dotyczyć każdego najemcy, nie zaś jedynie tych, którzy prowadzą działalność w obiekcie handlowym o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².
- Obroty handlowe pozostałych najemców galerii handlowych, z branż, których działalność nie została wprost ograniczona ani zakazana z mocy prawa (np. apteki, sklepy z

żywnością czy np. handel odżywkami dla sportowców) po wydaniu rozporządzenia o ograniczeniu handlu spadły o 70-90.

- Jednocześnie stoimy na stanowisku, że po tak drastycznej ingerencji administracyjnej w stosunki cywilnoprawne pomiędzy prywatnymi podmiotami, nadającej zdecydowanie uprzywilejowaną pozycję jednemu z nich i naruszenie tym samym elementarnej konstytucyjnej zasady równości wobec prawa i swobody prowadzenia działalności gospodarczej w ramach gospodarki rynkowej, niezbędne jest wprowadzenie mechanizmu rekompensowania strat ponoszonych także przez drugą stronę, czyli wynajmujących (właścicieli galerii handlowych). Podmioty te także znajdują się w trudnej sytuacji, mając pozaciągane kredyty na te inwestycje i pozbawienie ich źródła dochodu będzie skutkować utratą płynności finansowej, a w następstwie zapewne upadłością.

14. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zf. 1. U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r., dopuszczalne jest: 1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmujących co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego; 2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu	Art. 15zf. 1. U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia <u>zagrożenia na terenie <u>Rzeczypospolitej Polskiej</u></u> COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r., dopuszczalne jest: 1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmujących co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;

równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy; 3) zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu. 2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym: 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego,	2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy; 3) zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu. 2. Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym: 1) nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do łącznych obrotów z <u>miesiąca listopada i grudnia 2019 r.</u> za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca
--	--

to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub 2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie dłuższym niż 8 tygodni. 4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, a także porozumienie, o którym mowa w pkt 3, zawiera pracodawca oraz: 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda	kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub 2) nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie dłuższym niż 8 tygodni. 4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, a także porozumienie, o którym mowa w pkt 3, zawiera pracodawca oraz: 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach
--	---

zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa. 5. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przepis art. 241²⁷ § 3 stosuje się odpowiednio. 7. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. –	zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 25³ ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy – jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa. <u>5. Pracodawca, u którego nie działają organizacje związkowe może wprowadzić wymienione w niniejszym artykule rozwiązania zarządzeniem pracodawcy.</u> 6. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia <u>lub zarządzenia</u> właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przepis art. 241²⁷ § 3 stosuje się odpowiednio. 7. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń
---	--

Prawo przedsiębiorców w przypadku, gdy: a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.	Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców w przypadku, gdy: a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 1, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.
---	---

Uzasadnienie:

- O ile kwestia zalegania bądź niezalegania z zapłatą składek lub podatków za okresy wcześniejsze mogłaby (co również jest wątpliwe) wpływ na udzielenie wsparcia finansowego, to w żadnej mierze nie ma to znaczenia dla wprowadzenia zmian w organizacji zakładu pracy. Jest to warunek zupełnie oderwany od całości regulacji i wymaga usunięcia.
- Ponadto w obecnych warunkach pracodawcy, u których nie działają związki zawodowe nie mają sposobności na organizowanie wyborów celem wyłonienia przedstawicielstwa pracowników i w związku z tym powinni mieć możliwość podejmowania decyzji samodzielnie poprzez wydawanie zarządzeń.

15. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zs. 1. Świadczenie postojowe przysługuje jednorazowo, z zastrzeżeniem art.15zw. 2. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., z zastrzeżeniem ust. 3. 3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zt ust. 8, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r.	Art. 15zs. 1. Świadczenie postojowe przysługuje jednorazowo, z zastrzeżeniem art. <u>15zt. (błędne odesłanie w projekcie, powinno być 15zt)</u> 2. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., z zastrzeżeniem ust. 3. 3. Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15zt ust. 8, <u>(złe odesłanie, brak ustępu 8 w art. 15zt)</u> świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r.

Uzasadnienie:

- W projektowanej regulacji pojawiają się błędne odesłania.

16. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art.15zu. 1. Zakład Ubezpieczeń	Art.15zu. 1. Zakład Ubezpieczeń

społecznych wypłaca świadczenie postojowe w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania.	społecznych wypłaca świadczenie postojowe w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia <u>złożenia kompletnego wniosku o jego wypłatę zawierającego wszystkie dane o których mowa w 15zs.</u>
---	--

Uzasadnienie:

- Zastosowanie w projektowanej regulacji niedoprecyzowanego określenia „*wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania*” daje możliwość przesuwania w czasie wypłaty świadczenia postojowego. W związku z powyższym zasadnym jest wskazanie, że jeżeli uprawniony złoży kompletny wniosek w którym będą zawarte informacje podane w ustawie to od tego momentu liczony jest termin na dokonanie rozliczenia świadczenia postojowego.

17. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zzc. 1. Starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r. 2. Pożyczka może być udzielona do wysokości 5 tys. zł. 3. Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski. 4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 6 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki. 5. Pożyczka wraz z odsetkami	Art. 15zzc. 1. Starosta może, na podstawie umowy,<u>udziela</u> ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r. 2. Pożyczka może być udzielona do wysokości <u>50 000 tys. Zł, przy czym przy jej przyznaniu uwzględnia się stan zatrudniania w taki sposób aby pożyczka na jednego zatrudnionego nie była niższa niż 5.000 zł.</u> 3. <u>Pożyczka jest nieoprocentowana.</u> 4. Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 6 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca przez okres 6 miesięcy od dnia jej udzielenia nie zmniejszy stanu zatrudnienia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. 6. Formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki jest weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy, o której mowa w ust. 1. 7. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek. 8. Umorzenie, o którym mowa w ust. 5, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.	5. Pożyczka wraz z odsetkami podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca przez okres 6 miesięcy od dnia jej udzielenia nie zmniejszy stanu zatrudnienia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. 6. Formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki jest weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy, o której mowa w ust. 1. 7. Starosta dochodzi roszczeń z tytułu niespłaconych pożyczek. 8. Umorzenie, o którym mowa w ust. 5, stanowi pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.
---	---

Uzasadnienie:

- W pierwszej kolejności po wykazaniu przesłanek do otrzymania pożyczki przedsiębiorca powinien mieć gwarancję jej otrzymania.
- W drugiej kolejności pożyczka na poziomie 5.000 zł stanowi iluzoryczne wsparcie dla mikroprzedsiębiorców, którzy obecnie znajdują się w najgorszej sytuacji i kwota pożyczki powinna być podwyższona, jej wysokość należy uznać za niewystarczającą na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia przez nich działalności. Koszty te są w oczywisty sposób większe proporcjonalnie do liczby zatrudnionych. Zatem aby nie dyskryminować tych nieco większych mikroprzedsiębiorców oraz aby sprawiedliwie pomóc im zrekompensować przynajmniej część kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, wskazane jest umożliwienie udzielenia pożyczki w wysokości skorelowanej z liczbą zatrudnionych.
- Ponadto w naszej ocenie pożyczka powinna być nieoprocentowana.

18. W zakresie art. 1 pkt. 10) Projektu proponujemy następującą zmianę:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Art. 15zzh. 1. W razie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ może zawiesić z urzędu albo na wniosek: 1) postępowanie lub kontrolę	Art. 15zzh. 1. W razie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii organ może zawiesić z urzędu albo na wniosek <u>w szczególności:</u>

prowadzone na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa; 2) kontrolę celno-skarbową; 3) postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 9 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847, z późn. zm.); 2. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowań i kontroli, o których mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od chwili jego wydania. Organ doręcza to postanowienie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie doręczenia postanowienia w sprawie podjęcia zawieszonego postępowania albo kontroli. 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zawiesić postępowania lub kontrole, o którym mowa w ust. 1, określając zakres terytorialny zawieszenia, rodzaje postępowań i kontroli podlegających zawieszeniu oraz okres, na który następuje zawieszenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane. 4. Do terminów postępowań i kontroli zawieszonych na podstawie ust. 1 lub 3 nie wlicza się okresów ich zawieszenia. 5. Przepisy działu IV rozdziału 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 201 § 3 oraz art. 205 § 2.	1) postępowanie lub kontrolę prowadzone na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa; 2) kontrolę celno-skarbową; 3) postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 9 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847, z późn. zm.); <u>4) kontrole prowadzoną przez Państwową Inspekcję Pracy;</u> <u>5) kontrolę prowadzoną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych;</u> <u>6) postępowanie prowadzone w trybie dialogu i concyliacji o którym mowa w rozporządzeniu 883/2004.</u> 2. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowań i kontroli, o których mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od chwili jego wydania. Organ doręcza to postanowienie niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie doręczenia postanowienia w sprawie podjęcia zawieszonego postępowania albo kontroli. 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zawiesić postępowania lub kontrole, o którym mowa w ust. 1, określając zakres terytorialny zawieszenia, rodzaje postępowań i kontroli podlegających zawieszeniu oraz okres, na który następuje zawieszenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane. 4. Do terminów postępowań i kontroli zawieszonych na podstawie ust. 1 lub 3 nie wlicza się okresów ich zawieszenia.
---	--

	5. Przepisy działu IV rozdziału 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 201 § 3 oraz art. 205 § 2.
--	---

Uzasadnienie:

- W naszej ocenie zakres możliwych do zawieszenia kontroli powinien zostać poszerzony wszystkie kontrole jakie mogą być toczony wobec przedsiębiorcy, w szczególności o wskazane w tabeli postępowania przed Państwową Inspekcją Pracy oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

19. W zakresie art. 1 pkt. 12) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Art. 31a. 1. Minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznacza na wypłaty z tytułów, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, do 800 mln. zł.	Art. 31a. 1. Minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przeznacza na wypłaty z tytułów, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, do 800 mln. Zł, <u>przy czym minimalna gwarantowana kwota na te wypłaty wynosi</u>

Uzasadnienie:

- Skonstruowanie przepisu daje pole do nieprzeznaczenia żadnych środków, w związku z tym należy domagać się wskazania nie tylko minimalnej kwoty przeznaczonej na wypłaty z tytułów, o których mowa w art. 15g ust. 1 i 2, ale również wskazania jaka jest minimalna gwarantowana kwota na ten cel.

20. W zakresie art. 1 pkt. 12) Projektu proponujemy następującą zmianę:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Art. 31g. W przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych	Art. 31g. W przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonej do dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych

chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – do dnia jego odwołania, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, przedłuża się o 3 miesiące. 2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez wpływu na termin do wydania interpretacji ogólnych na wniosek, o których mowa w art. 14a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać w przypadku, o którym mowa w ust. 1, termin do wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, o dalsze okresy, nie więcej jednak niż o 3 miesiące, uwzględniając skutki wywołane COVID-19.	chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – do dnia jego odwołania, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa <u>oraz 30-dniowy termin, o którym mowa w art. 34 ust. 12 Prawa przedsiębiorców</u>, przedłuża się o 3 miesiące. 2. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez wpływu na termin do wydania interpretacji ogólnych na wniosek, o których mowa w art. 14a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać w przypadku, o którym mowa w ust. 1, termin do wydania interpretacji indywidualnej, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, o dalsze okresy, nie więcej jednak niż o 3 miesiące, uwzględniając skutki wywołane COVID-19. 4. <u>Jeżeli po dniu przedsiębiorca otrzymał wezwanie do uzupełniania wniosku o wydanie interpretacji termin ten organ zobowiązany jest przedłużyć na wniosek przedsiębiorcy.</u>
---	--

Uzasadnienie:

- Przedłużeniu winien ulec termin na wydanie również innych aniżeli podatkowe interpretacji, w tym wydawanych na podstawie art. 34 ust. 12 ustawy Prawo przedsiębiorców (termin określony w tym przepisie stosuje się m.in. w odniesieniu do indywidualnych interpretacji wydawanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych).
- Ponadto organy powinny być zobligowane do przedłużenia terminu na uzupełnienie braków formalnych wniosków o wydanie interpretacji.

CZĘŚĆ II. ZMIANY W INNYCH USTAWACH, KTÓRE NALEŻY WPROWADZIĆ W PRZEPISACH PROJEKTU:

1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 59 oraz z 2020 r. poz. 322) w art. 8a po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

<i>Brzmienie Projektu:</i>	<i>Proponowane brzmienie:</i>
Brak obecnie stosownych zapisów.	<u>Art. 8a ust. 10. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 5 powyżej, osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz przedsiębiorcom zapewnia się z budżetu państwa z części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda środki na pokrycie wydatków i szkód związanych z wykonywaniem tego zadania. . Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się.</u>

Uzasadnienie:

- Art. 17 ustawy, którą dodano art. 8a w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zapewnia Państwowej Inspekcji Sanitarnej bardzo szerokie kompetencje poprzez możliwość wydawania decyzji nakładających obowiązek m.in. podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych, czy też obowiązek współdziałania z innymi organami administracji publicznej oraz organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
 - Ustawa nie zapewnia jednak przedsiębiorcom rekompensaty strat, jakie powstaną w wyniku realizacji przedmiotowych decyzji władz państwowych. Ustawa nie zapewnia przedsiębiorcom zwrotu kosztów wykonania przez nich decyzji oraz nie zapewnia ochrony przedsiębiorcy przed ewentualnymi roszczeniami osób trzecich powstałymi w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez przedsiębiorcę zobowiązania w wyniku realizacji decyzji władz.
2. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) dodaje się po art. 46b art. 46ba w następującym brzmieniu:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
Brak obecnie stosownych zapisów.	Art. 46ba <u><i>W przypadkach, o których mowa w art 46 a lub art 46 b powyżej, osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz przedsiębiorcom zapewnia się środki na pokrycie wydatków i szkód związanych z realizacją nałożonych obowiązków. .</i></u> <u><i>Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się”</i></u>

Uzasadnienie:

- Zgodnie z art. 25 pkt 4) ustawy, którą zmieniono ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 322) w przypadku wystąpienia stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego o charakterze i w rozmiarach przekraczających możliwości działania właściwych organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, Rada Ministrów może ustanowić w rozporządzeniu m.in. czasowe ograniczenie określonych zakresów działalności przedsiębiorców.
 - Ustawa po raz kolejny nie zapewnia przedsiębiorcom rekompensaty strat, jakie powstaną w wyniku realizacji przedmiotowych decyzji władz państwowych. Ustawa nie zapewnia przedsiębiorcom zwrotu kosztów wykonania przez nich decyzji oraz nie zapewnia ochrony przedsiębiorcy przed ewentualnymi roszczeniami osób trzecich powstałymi w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez przedsiębiorcę zobowiązania w wyniku realizacji decyzji władz.
3. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Brzmienie Projektu:	Proponowane brzmienie:
----------------------------	-------------------------------

Art. 37. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowy o prowadzenie PPK podmiot zatrudniający zawiera w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po upływie: 1) 3 miesięcy od dnia, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 1, 3 i 4, 2) 9 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 - w imieniu i na rzecz osoby będącej w tym dniu osobą zatrudnioną, chyba że osoba ta przed upływem tego terminu złoży deklarację, o której mowa w art. 23 ust. 2.”.	Art. 37. W ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2215 oraz z 2019 r. poz. 1074 i 1572) w art. 134 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowy o prowadzenie PPK podmiot zatrudniający zawiera w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po upływie: 1) 3 miesięcy od dnia, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 pkt: 3 - 4. 2) 9 miesięcy od dnia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 - w imieniu i na rzecz osoby będącej w tym dniu osobą zatrudnioną, chyba że osoba ta przed upływem tego terminu złoży deklarację, o której mowa w art. 23 ust. 2.”.
---	--

Uzasadnienie:

Omyłkowe odwołanie do art 134, ust. 1, pkt 1. Przytoczony punkt odnosi się do podmiotów, które zawarły już umowę o zarządzenie i prowadzenie PPK w roku 2019.

Zapisy dodatkowe:

- W ustawie nie znalazły odzwierciedlenia postulaty organizacji pracodawców o zmianie zapisów w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych art. 38 umożliwiających czasowe zawieszenie naliczenia i odprowadzania składek podstawowych w okresie przestoju ekonomicznego o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 października 2013 o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2017 r. Poz 842 oraz 2018 r poz 650). Wnioskujemy o możliwość niewnoszenia składek do PPE w przypadku pracodawców odnotowujących spadek przychodów o conajmniej 15% w stosunku do przychodów uzyskanych w miesiącu poprzednim. Rozwiązanie takie zminimalizuje dodatkowe obciążenia pracodawców związane z kosztami pracy.
- W ustawie nie znalazły odzwierciedlenia postulaty organizacji pracodawców o zmianie zapisów w ustawie z dnia 04 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych art. 25 ust 4 pkt 1 umożliwiających czasowe zawieszenie naliczenia i odprowadzania wpłaty podstawowej ze środków własnych pracodawcy w okresie przestoju ekonomicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 października 2013 o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2017 r. Poz 842 oraz 2018 r poz 650). Wnioskujemy o możliwość niewnoszenia wpłat do PPK w przypadku pracodawców odnotowujących spadek przychodów o conajmniej 15% w stosunku do przychodów uzyskanych w miesiącu

poprzednim. Rozwiązanie takie zminimalizuje dodatkowe obciążenia dla największych pracodawców w naszym kraju, którzy już uruchomili i prowadzą PPK dla swoich pracowników.

- Skutki kryzysu gospodarczego wywołane stanem epidemii niewątpliwie dotkną wszystkich pracodawców. Nie można zatem dopuścić do dyskryminacji pracodawców prowadzących obecnie programy emerytalne dla pracowników, czy to w formie PPE czy PPK. Szkodliwym społecznie będzie uniemożliwienie tym pracodawcom zawieszenia na okres przestoju ekonomicznego wpłat do PPK i składek do PPE.

III. ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK 1.

W zakresie pomocy branży turystycznej
Art. 15k.

1. Złożone od dnia 21 lutego 2020 r. oświadczenia o odstąpieniu od umowy na podstawie art. 47 ust. 4 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych lub rozwiązaniu przez organizatora turystyki umowy o udział w imprezie turystycznej na podstawie art. 47 ust. 5 pkt 2 tej ustawy, które pozostają w związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, stają się skuteczne po upływie 180 dni od złożenia.

2. Odstąpienie od umowy bądź jej rozwiązanie, o których mowa w ust. 1, nie są skuteczne w przypadku, gdy Organizator Turystyki zaoferuje zamiast voucher do realizacji na poczet przyszłych imprez turystycznych.

3. Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota wpłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy o imprezę turystyczną.

4. Świadczenia objęte voucherem, do których zastosowanie znajdzie ust. 2, podlegają ochronie na wypadek niewypłacalności organizatora turystyki.

ZAŁĄCZNIK 2.

Propozycje i uwagi BCC do *projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw* 21 marca 2020 r. w zakresie poprawy płynności firm i podatkowym.

Uwagi ogólne:

Przesłanki w zakresie spadku przychodów/ obrotów (vide np. art. 15g) powinny być uzupełnione jako alternatywa o przesłankę pogorszenia płynności finansowej zaś program powinien być rozszerzony na wszystkie MŚP.

Należy dodać do projektu paragraf, że przepisy ustawy mają zastosowanie również w przypadku wprowadzenia stanu nadzwyczajnego.

Dodanie art. 31 zba – przedłużenie **do 30.06.2020** terminu na złożenie deklaracji CIT-8 dla przedsiębiorców/przedsiębiorstw dotkniętych wpływem COVID-19.

Zmiany w zakresie art. 15g –warunek posiadania braku zaległości na koniec 3 kwartału uważa się za spełniony jeżeli przedsiębiorca dysponuje zaświadczeniem o niezaleganiu z ZUS i / lub organów podatkowych wydanych w dowolnym okresie późniejszym. Dodatkowo powinna zostać wprowadzona możliwość ograniczenia wynagrodzenia o 20lub mniej bez konieczności obniżania wymiaru czasu pracy, jako przesłanka do skorzystania z pomocy opisanej w tym artykule.

PCC – zniesienie PCC od wszelkich wkładów w spółkach osobowych, dopłat do spółek z.o.o. oraz podniesienia kapitału w spółkach kapitałowych.

Pomoc de minimis

- Powinien zostać wprowadzony nowy instrument w ramach pomocy publicznej dotyczący przestojowego, redukcji etatów, pomocy starosty, tak aby wysokość tej pomocy mogła być wyższa niż 200 tys. euro z uwagi na rozluźnienie zasad pomocy publicznej przez KE i związanej z tym możliwością udzielania pomocy publicznej w wysokości do 800 tys. euro. Przykładowo, może to wymagać wykreślenia art. 15g ust. 19 ustawy.
- Ta sama zasada, czyli stosowanie przyjętych przez UEnowych, zasad pomocy publicznej z limitem 800 tys. euro w miejsce pomocy de minimis, powinna mieć zastosowanie do wszystkich wniosków o odroczenie terminu płatności oraz rozłożenie podatku na raty rozpatrywanych na podstawie obecnie obowiązujących przepisów ordynacji podatkowej złożonych w czasie epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego.
- Można rozważyć uchwalenie programu pomocowego niezawierającego limitów w oparciu o art. 107 ust 2 litb TFUE lub programu pomocowego, zgodnego z tymczasowymi ramami pomocy uchwalonego przez KE 19.03 limitu 800 tys EUR; Zwracamy uwagę że w ostatnich dniach pojawiają się programy zgłoszone przez inne Państwa (np. Francja / Dania), które szybko uzyskują aprobatę KE.

Zmiany w art. 15p – „Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, za część roku 2020 zwolnienia (lub obniżenia) od podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19”.

Do rozważenia wprowadzenie możliwości odzyskania podatku od nieruchomości już zapłaconego przez przedsiębiorcę przed dniem wejścia w życie ustawy, a po 1.01.2020. To powinno być w ramach nowego programu, o którym mowa powyżej, a nie pomocy de minimis (i.e. limit 800 tys.euro a nie 200 tys. euro).

Art. 15ze – zwracamy uwagę, że ten punkt dotyczy w zasadzie wyłącznie centrów handlowych, więc jest wysoce dyskryminacyjny. Lokale gastronomiczne znajdujące się poza centrami handlowymi (np. w biurowcach) pozostają zamknięte, a nie mogą liczyć na obniżkę czynszu. Brak jakiejkolwiek rekompensaty czy innych działań pomocowych dla wynajmujących może doprowadzić efektywnie do ich bankructwa. **Jako absolutne minimum** konieczne wydaje się, wprowadzenie ustawowego odsunięcia spłat rat kredytów (oraz odsetek) zaciągniętych na zakup / budowę centrum handlowego o okres redukcji czynszu / ustawowych zmian w zakresie prawa do czynszu. Wydaje się, że mechanizm obniżek czynszów powinien również uwzględniać sytuację najemców powierzchni biurowych dotkniętych wprowadzonym stanem epidemii czy stanem zagrożenia epidemicznego, które to powierzchnie nie są obecnie wykorzystywane. Dla wielu podmiotów np. centra usług – wspólnych, koszt najmu powierzchni biurowych stanowi, obok kosztów zatrudnienia ludzi, największą pozycję kosztową.

Zmiany w zakresie prawa do wstecznego rozliczenia strat za 2020 (CIT i PIT) – jeżeli strata powstaje od początku 1.01.2020, to powinna być możliwość jej uwzględniania i korygowania na bieżąco roku 2019 i ewentualnej korekty w przypadku gdy w 2020 strata będzie inna lub nie wystąpi. Na ten moment rozliczenie wsteczne strat możliwe jest dopiero po zakończeniu roku 2020, czyli w 2021. Zmiana poprawiałaby płynność przedsiębiorców.

Art. 31g – Tak radykalne wydłużenie okresu do wydania interpretacji spowoduje wzrost znaczącej niepewność podatników, w szczególności w zakresie transakcji w których zabezpieczenie pozycji jest jednym z fundamentalnych elementów.

Proponujemy wyłączenie w 2020 roku warunku dochodowości, o którym mowa w art. 1a ust. 2 pkt 4 ustawy o CIT jako kryterium stosowania przepisów dotyczących podatkowych grup kapitałowych:

Za rok podatkowy rozpoczęty po 1 stycznia 2020 roku, lub rozpoczęty przed 1 stycznia 2020 r. i zakończony po tym dniu, nie stosuje się warunku o którym mowa w art. 1a ust 2 pkt 4 ustawy o CIT.

W związku z obecnym stanem epidemii COVID-19 i wpływem na całą gospodarkę, spełnienie tego warunku będzie niezwykle trudne i w sposób nieuzasadniony przyczyniać będzie się do pozbawienia statusu PGK ze wszystkimi konsekwencjami.

Ponadto, na spotkaniu z Prezydentem RP zapadła decyzja, czy może pojawiła się propozycja, o dodaniu do projektu ustawy zwolnienia ze składek ZUS na 3 miesiące samozatrudnionych, zleceniobiorców oraz mikrofirm do 9 zatrudnionych, jeśli ich przychody spadły o 50% – proponujemy odejście od kryterium przychodowego dla zastosowania tego zwolnienia.

W naszej ocenie, zniesienie wymogu rotacji firm audytorskich po upływie 5-letniego okresu dla jednostek zainteresowania publicznego, nie ma żadnego związku z epidemią COVID-19 i nie ma żadnych przesłanek, aby takie ograniczenie znosić, więc przepis ten powinien zostać wykreślony z projektu ustawy.

ZAŁĄCZNIK 3.

W zakresie przestoju ekonomicznego

Racjonalne jest, aby decyzję o obniżeniu etatu lub przestoju ekonomicznym podejmował samodzielnie pracodawca. Uzgodnienia ze stroną społeczną mogą dotyczyć co najwyżej sposobu organizacji pracy (np. zmiany rozkładu czasu pracy spowodowanego zmianą godzin otwarcia sklepu).

uwagi do art. 15 g. ust. 11 – 15 ustawy „tarcza antykryzysowa”.

Zgodnie ze wcześniejszą wersją ustawy:

Art. 15 g. ust. 11:

Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala w układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi (...).

Gdy takiej organizacji nie było wówczas pracodawca miał ustaleń dokonać z przedstawicielami pracowników.

Na zawarcie porozumienia pracodawca i strona społeczna miała 2 dni, po tym terminie warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy mógł narzucić samodzielnie pracodawca. Rozwiązanie to było racjonalne, uzasadnione w obliczu obecnej sytuacji.

Obecnie zaproponowane rozwiązanie zakłada, iż pracodawca bezwzględnie będzie musiał zawrzeć porozumienie ze stroną społeczną i nie będzie w stanie narzucić jego treści (rezygnacja z ww. terminu „2 dni”). Jest to rozwiązanie nieuwzględniające specyfiki konsultacji pracodawców i organizacji związkowych. Nawet w obliczu obecnej sytuacji istnieje bardzo duże ryzyko, iż związki zawodowe będą te negocjacje przedłużać a pracodawca pogrążony w trudnej sytuacji finansowej nie będzie mógł wówczas skorzystać z przestoju i obniżenia etatu na warunkach zawartych w „tarczy antykryzysowej”.

Konieczna jest rezygnacja z wyborów przedstawicielstwa pracowników u pracodawców u których nie funkcjonują organizacje związkowe. Nie jest to odpowiedni moment na takie ustalenia. Należy pamiętać, iż rozwiązanie to miałoby zastosowanie nawet do małych, rodzinnych firm co jest nieracjonalne.

Zbędny jest także obowiązek wysyłania porozumienia do okręgowego inspektora pracy. Jest to kolejny formalizm który zmusi jedynie PIP do prowadzenia kolejnej statystyki bez realnego przełożenia na ochronę praw pracowników (co jak wydaje się było celem twórców najnowszego projektu ustawy).

Nie jest jasne wyrażenie „warunki i tryb wykonywania pracy”. Czy odnosi się ono do:

- a) możliwości obniżenia etatu lub wypłaty obniżonego wynagrodzenia przestojowego;
- b) czy jedynie do samego sposobu organizacji pracy a decyzję o obniżeniu etatów lub wypłacie obniżonego wynagrodzenia przestojowego podejmuje sam pracodawca bez strony społecznej?

ZALACZNIK 4.

W nawiązaniu do projektu zmiany ustawy z dnia 2.03.2020 r. *o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych* sygnalizujemy, iż koniecznym jest dostosowanie treści proponowanych zmian tak, by z przewidzianych projektem preferencyjnych rozwiązań w zakresie stosunków pracy i obowiązków wynikających z prowadzenia działalności gospodarczej korzystać mogli także przedsiębiorcy, których:

a) działalność charakteryzuje się dużymi różnicami obrotów w poszczególnych okresach, jak na przykład przedsiębiorców działających w branży deweloperskiej, którzy nie realizują jednocześnie wielu inwestycji (np. spółek celowych powoływanych dla realizacji pojedynczych inwestycji),

b) przychody wynikają z zawartych długoterminowych umów przedwstępnych lub zobowiązujących do wykonania świadczenia na rzecz konsumentów, takich jak np. umowy deweloperskie, których zawieranie – jak wynika z obserwacji na rynku – zostało gwałtownie ograniczone w związku z epidemią (do zawarcia takiej umowy konieczne jest bowiem osobiste zapoznanie się konsumentów z ofertami dotyczącymi budowanych mieszkań, co nie może się odbyć bez ich osobistych wizyt w biurach sprzedaży deweloperów).

Przedsiębiorstwa takie zagrożone są w równym stopniu negatywnymi skutkami sytuacji kryzysowych związanych z wystąpieniem stanu epidemii, jak przedsiębiorcy, którzy osiągają równomiernie rozłożony w czasie obrót wynikający. W branży deweloperskiej w praktyce obrót wzrasta wraz ze stopniem zaawansowania realizacji przedsięwzięcia deweloperskiego (naturalnym jest zwiększenie „przedsprzedaży” i związanych z nią wpłat na mieszkania wraz ze stopniem realizacji inwestycji), a niezawieranie kolejnych umów deweloperskich w związku z epidemią nie musi przełożyć się na spadek obrotów – mogą się one utrzymywać na zbliżonym poziomie, a to w związku z tym, że postanowienia umów deweloperskich nie przewidują jednorazowych wpłaty całych cen mieszkań przy zawarciu umowy deweloperskiej, lecz wpłaty w ratach na poczet cen mieszkań, które są płatne w miarę realizacji przedsięwzięć deweloperskich.

Zatem załamanie sprzedaży mieszkań jakie nastąpiło po styczniu 2020 r. nie musi odbić się w zmniejszeniu obrotów w stosunku do zanotowanych w poprzednich miesiącach, lecz skutkować będzie w praktyce utrzymaniem obrotów na podobnym poziomie i ich niezwiększaniem się, co następowaloby w wyniku zawierania w kolejnych miesiącach dalszych umów deweloperskich i dokonywania deweloperowi wpłat z tytułu takich umów. Sugerujemy także zaproponowanie rozwiązań ustawowych, które umożliwiłyby odroczenie spłaty kredytów już zaciągniętych na realizację przedsięwzięć deweloperskich w przypadku wynikających z sytuacji epidemiologicznej trudności w terminowej spłacie kredytów i refinansowanie odsetek od takich kredytów ze środków Skarbu Państwa.

Celowe jest zatem wprowadzenie dodatkowych zapisów dotyczących przesłanek możliwości skorzystania z preferencyjnych rozwiązań przez przedsiębiorców prowadzących działalność w specyficznych branżach – takich jak działalność deweloperska.

Ponadto zasadnym jest uwzględnienie w proponowanych zmianach w/w ustawy także sytuacji przedsiębiorców będących dopiero w fazie rozpoczynania swojej działalności, którzy w wyniku zaistniałej sytuacji epidemiologicznej notują opóźnienia w starcie osiągania przychodów – nie osiągają planowanych przychodów, a zmuszeni są do ciągłego ponoszenia kosztów wynikających już istniejących zobowiązań (np. firmy, które mają podpisane umowy związane z planowanym rozpoczęciem działalności w centrach handlowych). Przerwanie lub opóźnienie przygotowywanych przez takich przedsiębiorców działalności/inwestycji może w konsekwencji prowadzić do utraty miejsc pracy osób już w nich zatrudnionych, a także wstrzymaniu rozwoju wspomnianych przedsiębiorstw i nietworzeniu nowych stanowisk pracy niezbędnych do realizacji zaplanowanych celów. W zaistniałej sytuacji zasadnym również byłoby rozważenie możliwości dofinansowania takich przedsiębiorców w związku z tworzeniem przez nich nowych stanowisk pracy.

ZAŁĄCZNIK 5.

Stowarzyszenie Importerów Równoległych Produktów Leczniczych sygnalizuje następujące problemy

- zbyt wysokie opłaty za tłumaczenia przysięgłe w ramach rejestracji leków z importu równoległego
- wyczerpujące się limity kredytów kupieckich aptek i hurtowni co uniemożliwia im dalsze sprzedawania leków - propozycja: gwarancje rządowe dla firm ubezpieczających należności handlowe zatory w dostawach leków z zagranicy z powodu blokady eksportu, szczególnie w Rumunii i Czechach- propozycja: "zielona linia" pomiędzy MZ i importerami leków PLUS
- nacisk rządowy na inne kraje, żeby nie blokowały eksportu leków, które NIE SĄ NIEZBĘDNE do leczenia infekcji COVID-19

ZALACZNIK 6.

Stanowisko branży pożyczkowej wobec propozycji UOKiK w zakresie dodatkowej regulacji sektora finansowego

Ochrona konsumentów jest w obecnej sytuacji rzeczą bardzo ważną, ale bez utrzymania funkcjonowania gospodarki będzie całkowicie bezcelowa – pisze w liście do prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prezes BCC Marek Goliszewski. Postulaty rocznych wakacji kredytowych i drastycznego ograniczenia pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego w praktyce doprowadzą do likwidacji pozabankowej części sektora finansowego – likwidując równocześnie ponad 30 tys. miejsc pracy i komplementarną w stosunku do banków ofertę kredytów konsumenckich.

W kontekście oceny skutków proponowanej regulacji należy wyraźnie podkreślić, że jest ona sprzeczna z podstawowym celem przyjętym przez rząd w związku z przeciwdziałaniem negatywnym skutkom pandemii koronawirusa, jakim jest utrzymanie miejsc pracy. Przygotowywany pakiet rozwiązań ma na celu przede wszystkim wsparcie przedsiębiorców. Tymczasem rozwiązania proponowane przez UOKiK zdają się całkowicie pomijać fakt, że instytucje pożyczkowe to również przedsiębiorcy, zatrudniający pracowników, zobowiązani do odprowadzania danin publicznych, których płynność warunkowana jest możliwością otrzymywania spłaty udzielonych pożyczek, a rentowność kształtowaniem ceny umożliwiającej pokrycie kosztów prowadzenia działalności.

Propozycje UOKiK nie zawierają jakiegokolwiek uzasadnienia, tym samym nie sposób ocenić, dlaczego proponowane są akurat dane limity. Na jakiej podstawie urząd ocenił, że będą one adekwatne i czy w ogóle dokonano oceny skutków proponowanej regulacji? Trudno się oprzeć wrażeniu, że liczby te są zupełnie przypadkowe i nie są skutkiem żadnych analiz ekonomicznych. Jesteśmy w posiadaniu takich analiz wykonywanych na potrzeby szacowania skutków, już wcześniej planowanych – ocenionych wtedy jako zbyt daleko idących i ograniczających ofertę finansową – zmian regulacyjnych.

Proponowana przez UOKiK zmiana byłaby zdecydowanie szkodliwa na wielu płaszczyznach:

- Likwidacja 30 tys. miejsc pracy
- Ograniczenie oferty produktów finansowych – w szczególności dla klientów nieubankowionych i tym samym utworzenie „szarej”, a nawet „czarnej strefy”
- Kolejne kłopoty rynku kapitałowego na skutek zaprzestania spłat obligacji korporacyjnych przez firmy z rynku pożyczek pozabankowych
- Ograniczenie wachlarza produktów finansowy przez sektor bankowy

ZAŁACZNIK 7.

Stanowisko ZPA PharmaNET zawierające postulaty legislacyjne w obszarze przeciwdziałania COVID-19

Niniejsze stanowisko przedstawiamy w odpowiedzi na podjęte działania legislacyjne mające na celu przeciwdziałanie COVID-19, w tym także pomoc pracodawcom i pracownikom, w szczególności rządowy projekt ustawy tzw. „Tarczy antykryzysowej” oraz senacki projekt ustawy zmieniającej ustawę o przeciwdziałaniu COVID-19 (druk sejmowy nr 277).

Związek przedstawia propozycje zmian, których celem jest **wzmocnienie bezpieczeństwa personelu medycznego, w tym aptecznego oraz zapewnienie ciągłości pracy aptek przy maksymalnie możliwej dostępności niezbędnych produktów i usług farmaceutycznych dla pacjentów.**

Apelujemy o uwzględnienie zaproponowanych zmian w dalszym toku prac legislacyjnych.

I. Udostępnienie aptekom środków ochrony osobistej, niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa personelu medycznego

Elementem krytycznym jest zapewnienie bezpieczeństwa pracy personelu medycznego, który ma bezpośredni kontakt z pacjentami.

Niestety pomimo dużej mobilizacji społecznej, cały czas identyfikujemy braki dotyczące niektórych produktów mających na celu ochronę życia i zdrowia kluczowych w obecnej sytuacji osób – tj. osób wykonujących zawody medyczne.

Stąd proponujemy zmianę art. 46d ust. 1 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (regulującego przekazywanie pacjentom brakujących leków, wyrobów medycznych i środków ochrony osobistej z Agencji Rezerw Materiałowych) poprzez nieodpłatne udostępnianie z Agencji brakujących produktów również na potrzeby „ochrony życia i zdrowia personelu podmiotów leczniczych prowadzących szpitale, stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych” oraz wprowadzenie dodatkowych przepisów doprecyzowujących tę regulację.

Propozycja Związku:

Art. 46d ust. 1 ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku braku produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych lub środków ochrony osobistej niezbędnych dla pacjentów lub ochrony życia i zdrowia personelu podmiotów leczniczych prowadzących szpitale, stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych, minister właściwy do spraw zdrowia poleca wydanie w niezbędnych ilościach tych produktów, środków lub wyrobów z Agencji Rezerw Materiałowych do podmiotów leczniczych prowadzących szpitale, stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych.”

Dodatkowo dodaje się art. 46g w brzmieniu:

„Art. 46g. 1. Produkty lecznicze, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyroby medyczne oraz środki ochrony osobistej, które zostały udostępnione na podstawie art. 46e ust. 1, określone w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 2, są wykorzystywane przez podmioty lecznicze prowadzące szpitale, stacje sanitarno-epidemiologiczne, apteki ogólnodostępne lub punkty apteczne na potrzeby ochrony życia i zdrowia ich personelu.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić w obwieszczeniu:

1) wykaz produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych i środków ochrony osobistej, które podlegają wykorzystaniu w sposób określony w ust. 1, oraz dane je identyfikujące;

2) ilość produktu leczniczego, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobu medycznego i środka ochrony osobistej, jaki podlega wykorzystaniu na potrzeby ochrony życia i zdrowia personelu podmiotów leczniczych prowadzących szpitale, stacji sanitarno-epidemiologicznych, aptek ogólnodostępnych lub punktów aptecznych na jednego członka personelu w danej jednostce czasu.

3. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się na czas określony, nieprzekraczający 90 dni. Podlega ono, ogłoszeniu w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia.”.

II. Ograniczenie dostępności izby ekspedycyjnej dla pacjentów

Apelujemy nadto o wprowadzenie podstawy prawnej dla działań, których celem jest ograniczenie fizycznego kontaktu personelu aptecznego z pacjentami - bez uszczerbku dla dostępności produktów oraz świadczonych usług farmaceutycznych.

Celem zmiany jest usankcjonowanie rozwiązań chroniących tzw. „osoby zza pierwszego stołu” - farmaceutów oraz techników farmaceutycznych, którzy mają bezpośrednią styczność z pacjentami (np. wydawanie leków tylko przez okienka, jak w trakcie dyżuru nocnego).

Wprowadzenie stosownego rozwiązania ustawowego będzie stanowiło legitymację do działań już teraz podejmowanych przez apteki (także na podstawie wytycznych Naczelnej Izby Aptekarskiej).

Proponujemy wprowadzenie do Ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej „Ustawa”) nowego artykułu w brzmieniu:

„W celu przeciwdziałania COVID-19, apteka i punkt apteczny mogą ograniczyć dostęp pacjentów do izby ekspedycyjnej.”

Przepis ten umożliwi kierownikowi i właścicielowi apteki podjąć lokalnie najlepszą decyzję, co do sposobu ograniczenia dostępu do izby ekspedycyjnej apteki, w celu zapewnienia personelowi i pacjentom najlepszej ochrony.

III. Wytwarzanie środków dezynfekujących w aptekach

Na spotkaniu Komisji Ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy o COVID-19 w dniu 10 marca br. Związek zgłosił postulat wprowadzenia zmian dopuszczających wytwarzanie środków dezynfekujących samodzielnie przez apteki i ich sprzedaż pacjentom, m.in. z uwagi na wiedzę i umiejętności farmaceutów oraz posiadanie przez apteki tzw. pracowni recepturowej.

Apel spotkał się z aprobatą przedstawicieli zarówno Ministerstwa Zdrowia jak i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Pan Waldemar Kraska, wiceminister zdrowia pokreślił, że rząd sam rozważa wprowadzenie takich rozwiązań. Jeszcze tego samego dnia opublikowany został komunikat Głównego Inspektora Farmaceutycznego (<https://www.gov.pl/web/gif/komunikat-glownego-inspektora-farmaceutycznego-z-dnia-10-marca-2020-roku>).

Celem zapewnienia, by treść komunikatu GIF miała wyraźne oparcie w przepisach ustawowych proponujemy wprowadzenie do Ustawy nowego artykułu w brzmieniu:

„Celem zapobiegania rozprzestrzenianiu się zakażeń wirusem COVID-19, apteki ogólnodostępne w rozumieniu art. 87 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne, mogą sporządzać:

- 1) produkty lecznicze w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, w tym nieposiadające monografii farmakopealnych,*
 - 2) wyroby medyczne w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych,*
 - 3) produkty kosmetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych,*
 - 4) produkty biobójcze w rozumieniu ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych,*
- o charakterze dezynfekującym, w warunkach odpowiadających sporządzaniu leku recepturowego i aptecznego oraz sprzedawać je.”*

Przepis ten umożliwi aptekom wytwarzanie różnego rodzaju środków dezynfekujących, co znacznie wpłynie na ich dostępność.

IV. Zakupy surowców do wytwarzania środków dezynfekujących

Nadto, w związku ze znacznymi wzrostami cen i ograniczoną dostępnością surowców farmaceutycznych niezbędnych do sporządzania leków recepturowych, aptecznych i innych produktów o charakterze dezynfekującym należy umożliwić aptekom nabywanie tego rodzaju surowców nie tylko w hurtowniach farmaceutycznych (dotyczy to np. spirytusu spożywczego).

Niestety aktualnie apteki nie mogą nabywać np. spirytusu spożywczego (znacznie tańszego i szerzej dostępnego niż spirytus salicylowy) ze sklepów spożywczych, z hurtowni niefarmaceutycznych czy nawet bezpośrednio od wytwórców (z których jeden w ostatnich dniach zwrócił się do Związku oferując możliwość przekazania spirytusu do aptek). Ogranicza to realnie możliwości aptek w sporządzenia środków dezynfekujących niezbędnych do przeciwdziałania COVID-19, w ramach tzw. pracowni recepturowej.

Bez tej zmiany apteki nie będą w stanie wytwarzać środków dezynfekujących w ilościach odpowiadających potrzebom społecznym, i po przystępnych, społecznie akceptowalnych cenach.

Proponujemy wprowadzenie do Ustawy nowego artykułu w brzmieniu:

„1. W celu przeciwdziałania COVID-19, apteki ogólnodostępne w rozumieniu ustawy – Prawo farmaceutyczne mogą korzystać z produktów niezbędnych do sporządzania produktów o charakterze dezynfekującym, o których mowa w art. [artykuł uwzględniający postulat z pkt III stanowiska], wskazanych w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Produkty, o których mowa w ust. 2 nie muszą być nabywane z hurtowni farmaceutycznych.

3. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministra Zdrowia.”.

V. Zapewnienie ciągłości dostępu do leków i świadczeń zdrowotnych w Polsce

Celem zapewnienia ciągłości i stabilności łańcucha dostaw leków, wyrobów medycznych oraz innych produktów sprzedawanych w aptekach, jak również ciągłość dostępu do świadczeń zdrowotnych, w tym usług farmaceutycznych, Związek proponuje wprowadzenie rozwiązania czasowo ograniczającego uprawnienia urlopowe pracowników podmiotów leczniczych, medycznych laboratoriów diagnostycznych, hurtowni farmaceutycznych, aptek ogólnodostępnych i punktów aptecznych. Dotyczy to nie tylko osób wykonujących zawody medyczne, ale także pozostałych pracowników, bez których prawidłowe funkcjonowanie ww. placówek ochrony zdrowia jest niemożliwe.

Wobec powyższego proponujemy wprowadzenie do specustawy nowego artykułu w brzmieniu:

„1. Pracodawca będący podmiotem leczniczym w rozumieniu ustawy o działalności leczniczej, prowadzący medyczne laboratorium diagnostyczne w rozumieniu ustawy o diagnostyce laboratoryjnej, hurtownię farmaceutyczną, aptekę ogólnodostępną lub punkt apteczny w rozumieniu ustawy – Prawo farmaceutyczne może odmówić udzielenia lub odwołać pracownika z urlopu:

- a) na poszukiwanie pracy, w rozumieniu art. 37 Kodeksu pracy,*
- b) szkoleniowego, w rozumieniu art. 103¹ § 2 pkt 1 Kodeksu pracy,*
- c) wypoczynkowego, w rozumieniu art. 152 § 1 Kodeksu pracy, z wyłączeniem urlopu, o którym mowa w art. 163 § 3 Kodeksu pracy,*
- d) na żądanie, w rozumieniu art. 167² Kodeksu pracy,*
- e) bezpłatnego, w rozumieniu art. 174 Kodeksu pracy*

- z uwagi na przeciwdziałanie COVID-19 oraz konieczność zapewnienia ciągłości dostępu pacjentom do produktów leczniczych, wyrobów medycznych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, środków ochrony osobistej oraz do świadczeń zdrowotnych w rozumieniu art. 5 pkt 40 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.”

Związek ma świadomość, że proponowane rozwiązanie jest daleko idące i nie jest łatwe z perspektywy pracowników, ale z uwagi na kryzysową sytuację takie rozwiązanie wydaje się niezbędne z punktu widzenia interesu publicznego, i jest uzasadnione potrzebą ochrony zdrowia publicznego.

VI. Zapewnienie ciągłości pracy apteki przy ograniczonym personelu

Niezależnie od przedstawionego wyżej postulatu, zasadnym jest przyjęcie dodatkowych rozwiązań w stosunku do aptek.

Aktualnie apteki są szczególnie narażone na ryzyko nieobecności pracującego w niej personelu, w szczególności kierownika apteki. Może to wynikać zarówno z:

- konieczności opieki nad dziećmi, które w okresie walki z epidemią zmuszone są pozostać w domach (zawody farmaceuty i technika farmaceutycznego są niezwykle sfeminizowane),
- objęcia kwarantanną (na co farmaceuci i technicy farmaceutyczni są narażeni bardziej niż inne zawody z uwagi na bezpośredni i ciągły kontakt z pacjentami), a także
- zwolnieniami lekarskimi, wysyłaniem pracowników będących w grupie podwyższonego ryzyka na urlop, strachem personelu czy zwykłymi problemami z komunikacją (zawieszono wiele połączeń autobusowych i kolejowych).

Taka sytuacja może skutkować (co często ma już miejsce) nie tylko ograniczeniem godzin pracy apteki, lecz także ich przymusowym, czasowym zamknięciem. Taki stan znacznie ogranicza dostęp pacjentów do aptek (co ma szczególne znaczenie w mniejszych miejscowościach).

Wpływa to również negatywnie na realizację e-recept rozpoczętych w danej aptece (w obecnej sytuacji recepta wystawiona przez lekarza na rok terapii musi być realizowana w aptece która pierwsza ją rozpoczęła, rodzi to ryzyko braku dostępu do leków pomimo posiadania recepty).

Stąd niezbędne jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania apteki i nieprzerwanego dostępu do leków i usług farmaceutycznych dla pacjentów w przypadku nieobecności kierownika dłuższej niż 30 dni, przy jednoczesnym braku możliwości zapewnienia zastępstwa - zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa farmaceutycznego, przy jednoczesnej obecności magistra farmacji w czasie pracy apteki.

Wobec powyższego postulujemy o wprowadzenie odpowiedniego przepisu do Ustawy lub zmianę rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie podstawowych warunków prowadzenia apteki poprzez zmianę § 11 ust. 1 rozporządzenia i zastąpienie terminu „30 dni” – terminem „180 dni”.

Dodatkowo, z uwagi na konieczność skracania godzin pracy apteki czy nawet czasowego zamykania aptek (z uwagi na braki kadrowe) należy jasno zaznaczyć, że takie działanie nie może stanowić przesłanki cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki.

Wobec powyższego rekomendujemy dodanie do Ustawy przepisu o treści:

„Zamknięcie apteki ogólnodostępnej, lub skrócenie godzin pracy apteki ogólnodostępnej w związku z sytuacją dotyczącą COVID-19 nie może stanowić podstawy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie apteki, o którym mowa w art. 103 ust. 2 pkt 3) ustawy – Prawo farmaceutyczne.”

VII. Umożliwienie odliczania kosztów ponoszonych na ochronę pracowników aptek

Związek postuluje zmiany pozwalające na uwzględnienie możliwości włączenia do kosztów uzyskania przychodu oraz odliczenia podatku od towarów i usług od zakupów materiałów i środków zmniejszających ryzyko zakażenia personelu (środki ochrony osobistej, dezynfekcji, przystosowanie lokalu). Powinno dotyczyć to wszelkich produktów nabywanych w tym celu, niezależnie od źródła nabycia (wszelkiego rodzaju hurtownie lub sklepy, a nie tylko hurtownie farmaceutyczne).

VIII. Postulat wstrzymania kontroli aptek

Na czas działań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w szczególności na czas stanu zagrożenia epidemiologicznego ogłoszonego przez Prezesa Rady Ministrów, apelujemy o **wstrzymanie prowadzonych aktualnie kontroli aptek i niewszczynianie nowych, zarówno przez Inspekcję Farmaceutyczną, jak i Narodowy Fundusz Zdrowia.**

Aktualnie kierownik apteki oraz pozostały jej personel są skupieni na zapewnieniu ciągłości dostępu do leków, wyrobów medycznych oraz środków dezynfekujących polskim pacjentom (w tym poprzez sporządzenie leków zgodnie ze wspomnianym wcześniej komunikatem GIF), którzy licznie odwiedzają w tym celu apteki. Personel poświęca także czas zwiększone obowiązki raportujące, a także zapewnienie czystości i bezpieczeństwa apteki (w tym np. odkażanie powierzchni stołów czy szyb).

W konsekwencji przeprowadzanie angażujących kierownika apteki, jak i pozostały personel kontroli NFZ czy inspekcji farmaceutycznej należy uznać za zbędne i odciągające personel apteki od zadań realizowanych w związku z pandemią.

Powyższe przemawia również za **czasowym wstrzymaniem prowadzenia przez Inspekcję Farmaceutyczną wszczętych postępowań administracyjnych dotyczących aptek, jak również za niewszczynianiem nowych** (z wyłączeniem postępowań mających na celu wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki). Jest to tym bardziej zasadne, że wiele sądów w Polsce odwołało zaplanowane rozprawy.

Związek apeluje o uwzględnienie przy nowelizacji ustawy odpowiednich przepisów, ewentualnie podjęcie odpowiednich decyzji i wydanie oficjalnych komunikatów przez Ministra Zdrowia, Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, Głównego Inspektora Farmaceutycznego oraz Wojewódzkich Inspektorów Farmaceutycznych – o wstrzymaniu kontroli oraz prowadzenia postępowań przez czas zagrożenia epidemiologicznego.

Wobec powyższego proponujemy dodanie do Ustawy następującego przepisu:

„1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemiologicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, w stosunku do aptek ogólnodostępnych:

- a) nie wszczyna się nowych kontroli lub inspekcji, o których mowa w art. 37a ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne,*
- b) nie wszczyna się nowych kontroli, o których mowa w art. 61a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,*
- c) nie wszczyna się nowych postępowań administracyjnych na podstawie ustawy – Prawo farmaceutyczne, z wyłączeniem postępowań w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie apteki,*
- d) zawiesza się wszczęte i niezakończone kontrole, inspekcje oraz postępowania administracyjne, o których mowa w pkt a – c.*

2. Przepis ust. 1 stosuje się analogicznie do punktów aptecznych.”

IX. Ograniczenia czasowe proponowanych zmian

Związek proponuje, aby w przypadku uwzględnienia zmian wskazanych w punktach II – VIII niniejszego stanowiska, obowiązywały jedynie na czas przeciwdziałania COVID-19.

X. Stanowisko Związku dot. propozycji Prezesa UOKiK do rządowego projektu ustawy tzw. „Tarczy antykryzysowej”

Niezależnie od propozycji Związku pragniemy odnieść się do propozycji Prezesa UOKiK dodania w Ustawie art. 8a – 8j.

Zgodnie z proponowanym art. 8d ust. 3 karę pieniężną mógłby nakładać m.in. wojewódzki inspektor farmaceutyczny. Zdaniem Związku taka kompetencja nie odpowiada właściwościom tego organu.

Kary na naruszenie proponowanych regulacji powinien nakładać właściwy do tego organ tj. Prezes UOKiK. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby przed nałożeniem ewentualnej kary konsultował się on z właściwymi inspektorami (jednak proponujemy, żeby w zakresie inspekcji farmaceutycznej, tę funkcję konsultacyjną pełnił Główny Inspektor Farmaceutyczny).

Zwracamy również uwagę na konieczność ponownego przemyślenia przepisów dotyczących kar (art. 8d ust. 2). Proponowane kary są niezwykle wysokie (do 5.000.000 zł) przy jednoczesnym braku określenia kryteriów jakimi przy jej nakładaniu powinien kierować się odpowiedni organ.

ZAŁACZNIK 8.

Stanowisko Komisji BCC branży tytoniowej w sprawie wydłużenia okresu przejściowego specyfikacji 1.4 T&T

W imieniu firm branży tytoniowej zrzeszonych w Business Centre Club, przyłączamy się do apelu wystosowanego przez przedstawicieli naszego sektora i **prosimy o podjęcie działań - na szczeblu europejskim – zmierzających do wydłużenia okresu przejściowego we wdrażaniu specyfikacji 1.4 systemu Track & Trace do 1 lipca 2020 roku.**

Rozwój pandemii koronawirusa SARS-CoV-2 wystąpił w absolutnie kluczowym momencie dla całej branży tytoniowej, która znajduje się na ostatnim etapie okresu przejściowego

systemu Track & Trace. Producenci oraz dystrybutorzy legalnych wyrobów tytoniowych mają czas, wyłącznie do dnia 31 marca 2020 roku, aby dostosować się do rozwiązań ostatniej specyfikacji 1.4 przygotowanej przez firmę Dentsu.

Pomimo wzmoczonych wysiłków wszystkich zaangażowanych stron – na kilka dni przed zakończeniem okresu przejściowego – cały czas powszechne jest zjawisko występowania niewyjaśnionych problemów technicznych. Zamknięcie granic Państw Członkowskich Unii Europejskiej, a co za tym idzie drastyczne ograniczenie możliwości przemieszczania się, połączone z uruchomioną przez wiele firm pracą w trybie zdalnym, praktycznie uniemożliwia sprawne naniesienie zmian. Co szczególnie ważne problemy w komunikacji i przekazywaniu informacji dotyczą także samej firmy Dentsu, jak i narodowych ID Issuer-ów.

Mamy ogromną nadzieję na zrozumienie Pana Ministra i wsparcie w sytuacji, do której nie mogła się przygotować żadna firma.

Brak przedłużenia okresu przejściowego we wdrażaniu specyfikacji 1.4 będzie miał ogromne, negatywne, skutki dla całej branży tytoniowej. Dodatkowo zwracamy się z prośbą do wyrozumiałość podległych Ministrowi Finansów instytucji – w kwestii realizacji kontroli przedmiotów gospodarczych z zakresu wdrażania systemu Track & Trace na terenie Polski.

Wierzimy, że Ministerstwo Finansów przyjmie naszą argumentację.